

Enigmística

Màrius Serra

MariusSerra@verbalia.com

Multiliteracitat

Daniel Cassany acaba de publicar *Rere les línies* (Empúries), un seguit de reflexions molt pertinents sobre què vol dir llegir avui. En l'era digital la lectura és un procés cada cop més complex capaç de barrejar suports i llengües, nivells i registres, privacitat i àmbit públic. Cassany n'escometa l'anàlisi a partir dels seus documentats estudis acadèmics, armat amb una prosa de línia clara i una amenitat colossal que n'accentua el rigor. Només així aconseguirà que el lector capti matisos altrament farragosos. Per definir l'alfabetització, és a dir, la nostra capacitat per llegir i escriure, aposta pel terme *literacitat*, un manlleu de l'anglès *literacy* que comprèn "tot allò que s'ha relacionat amb l'ús de l'alfabet: el codi escrit; els gèneres discursius; els rols d'autor i lector; les formes de pensament; la identitat i l'estatus com a individu, col·lectiu i comunitat; els valors i les representacions culturals". A diferència de l'anomenada lectura crítica, la literacitat crítica estableix que "la realitat ontològica no es pot capturar amb el llenguatge".

Llegir ja no és només un procés de transmissió de dades sinó una pràctica que reproduïx l'organització del poder. Tot es projecta en el discurs i aquest construeix les representacions establertes sobre la realitat que conformen les opinions i l'imaginari. Al

Daniel Cassany ha publicat 'Rere les línies'. JOSEP LOSADA

*En l'era digital
la lectura
és un procés
cada cop
més complex*

diccionari, les paraules són abstractes recipients de significat, mentre que en el discurs esdevenen peces concretes d'un engranatge en funcionament.

El lector d'ara navega per la xarxa saltant d'un document a un altre, d'una llengua a una altra, d'un to a un altre, d'uns pressupòsits a d'altres, tot participant activament en la destrucció de la noció d'unitat textual. Segons Cassany la multili-

teracitat electrònica evidencia la naturalesa social del discurs, de manera que tots esdevenim mers coautors en la construcció de l'entramat discursiu d'una comunitat. Ell ho practica a fons. No es limita a elucidar. Investiga, estudia, analitza, divulga, enquesta i reproduïx textos que ens acompanyen en el nostre periple lector pels àmbits de la ideologia, la criticitat, la lectura multilingüe i la divulgació científica.

L'únic retret és el poc pes dels textos literaris en el seu discurs, tot i així superior encara al percentatge que representen entre tots els textos que produïx la humanitat. Per fomentar el dubte metòdic Cassany ens proposa un joc insòlit: ha introduït premeditadament tres falsedats flagrants en el seu assaig. El lector haurà de descobrir-les. Val la pena.

Poesia

Júlia Costa

Esperit

La pols dels carrers, Meteora

Amb il·lustracions de Bernat Borràs

*Solca els camins d'aquesta nit urbana
l'ombra d'un Comte Arnau desarrelat,
el dibuix feble d'un genet alat
d'un temps antic, de solitud llunyana.*

*Esquiva el seu cavall la caravana
de cotxes pelegrins a la ciutat
i salta, penitent agosarat,
les altes catedrals sense campana.*

*Cerca la pau i la foscor vençuda,
enlluernat per vanitats novelles,
resignat a ser una ànima perduda.*

*Escampa un rastre de polsim d'estrelles
i un perfum que barreja menta i ruda
i el so esqueixat i trist de les esquelles.*

La poeta barcelonina Júlia Costa. SP

Càpsula

Carles
Hac Mor*Bauçà i
el desgavell*

A causa de l'estrena del documental *Miquel Bauçà, poeta invisible*, d'Agustí Villaronga, i com a elogi col·lectiu, suprem i definitiu a aquest film, les discussions sobre l'anacoreta de l'Eixample barceloní proliferen a dojo i arreu. I això s'esdevé en públic, en privat i fins i tot d'amagatotis i ben fluixet, perquè molts lletraferits passerells no gosen declarar que l'obra del mallorquí a qui no acaben d'entendre els fa l'efecte d'una allau nihilista que els cau a sobre. I com que són tan higienistes, tenen por que el verí bauçanià infecti les lletres catalanes, que llavors, segons ells, no podrien lluir com una patena a l'altar del Parnàs universal. Així, aquests xitxarellos d'ordre s'esfereïxen de llegir en Bauçà coses per ells tan paoroses com ara "tot el que hom diu ha esdevingut automàticament insignificant, en el sentit de no significar res", i "no hi ha significat, com no en té pas el llenguatge", i "la literatura desapareixerà i la que coneixem serà intel·ligible", i "apareixerà un altre llenguatge, que no tindrà el ròssec de la significació", i, sobretot, "el discurs mata el cervell". Qui té basarda de sentències d'aquesta mena sempre serà escolanet dels canonges de l'església del seny.

El quiosc | Pepo Tamarit

Reduccions

Número 84. Eumo Editorial i Edipoies
Vic, primavera, 2006

La revista trimestral de Lluís Solà ens ofereix poemes de M. Granell, C. Camps, L. Calvo, T. Passola, R. Mirabete, A. Pons i R. Àvila.

Els Marges

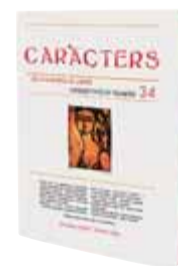
Número 78. L'Avenç
Barcelona, hivern, 2005/2006

Revista en format llibre en què hi podem llegir textos de Maria Barbal, Dolors Perarnau, Emili Boix, Maria Campillo, Feliu Formosa...

Revista Musical Catalana

Número 258. Palau de la Música
Catalana. Barcelona, abril, 2006

A més de la programació i de les crítiques de concerts habituals, podem llegir una entrevista a la soprano wagneriana Régine Crespin.

Caràcters

Número 34. Publicacions de la Universitat de València. Primavera, 2006

A més d'una entrevista a Joan Daniel Bezsonoff, podem llegir l'article que Susanna Rafart dedica al poeta Adam Zagajewski.

Intramuros

Número 23. Intramuros
Madrid, primavera, 2006

Revista de continguts culturals hebreus. Alguns dels autors que hi col·laboren són Amos Oz, Tova Harel i Abraham B. Yehoshua.